

BARCELONEJANT

NATÀLIA
Farré

«¡Quina sorpresa, cabrons!»

¡Quina sorpresa, cabrons!». Així, al més pur estil **Colita**, dona que fa el que li dona la gana i diu el que vol (i pensa), va arribar la fotògrafa, dilluns, a l'homenatge que li rendia el FAD. Tranquil·litat convertida en emoció. En segons. Els que va trigar a adonar-se del que l'esperava. Un munt d'amics i una vella exposició. Això del reconeixement ho sabia. La sorpresa la va posar el *finissage*. Vocable semblant al *vernissage*, però amb moments oposats. I en aquest cas, a més, amb molt de temps pel mig. Quaranta-sis anys per ser exactes. Vaja, que dilluns se la va nomenar mestra del FAD i es va clausurar, amb aperitiu, per això *finissage*, la mostra que va inaugurar el 1971 a la Sala Aixelà: *La gauche qui rit*. Llavors no ho va poder fer, s'hi va avançar la policia. L'exposició va ser prohibida a les 24 hores de la seva inauguració. Això de *gauche* no va agradar.

Dilluns no hi va haver problema. Ni rastre dels molts policies i altres agents de l'autoritat que últimament han decidit protegir la ciutat. Ja se sap, Barcelona, així que un bada, es posa anarquista o llibertària. Encara que el tema de dilluns tirava més a llibertinatge. De paraula. I de record. Poca cosa més.

Generosa i feminista

Així, **Maruja Torres**, una de les presents, deia voler «tocar el pianista», encara que en realitat el que desitjava era un dels còctels que preparaven just al costat del piano. Boníssims, per cert. Mentrestant, **Joan Manuel Serrat** confessava públicament i sobre l'escenari, això explica la reproducció de les seves paraules, que el pis de la fotògrafa li havia servit de refugi per donar-li una alegria al cos en més d'una ocasió. I és que **Colita** és molt **Colita**, que és el mateix que dir que és molt amiga dels seus amics. *Generosa* va ser un dels adjectius més repetits. També el de *feminista*. A això es veu que poques la guanyen.

Les fotografies es mostraven tal com ho van fer al seu dia: el mateix format i les mateixes parets; els que

► Colita (dreta), asseguda amb la periodista Núria Ribó (esquerra) i l'actriu Amparo Moreno, al FAD.

► La fotògrafa, conversant amb l'exmodel, exactriu i actualment empresària Teresa Gimpera.

no apareixien igual eren els protagonistes. L'edat no perdona. Hi eren gairebé tots: **Teresa Gimpera, Jorge Herralde, Beatriz de Moura, Rosa Regàs, Enric Majó, Oriol Bohigas, Serena Vergano...** I els que no hi eren és, com va dir **Serrat** en un atac d'enyorança, perquè: «Han tingut el mal gust d'anar-nos deixant i deixant-nos cada vegada més sols». Passada la nostàlgia tocava buscar-se en la fotografia. Els més divertits, **Herralde** i **De Moura**. El primer, protagonista d'una de les imatges més icòniques de la sèrie, reconeixent que el mèrit de l'èxit no és seu, sinó del cul de les dues models (busquin la instantània i ho entendran); i la segona, explicant com el vestit de ratlles que du a la fotografia se'l va fer arrencant una cortina estil **Scarlett O'Hara** a *Allò que el vent s'endugué*.

El FAD honra Colita representant la mostra 'La gauche qui rit', tancada per la policia el 1971

Hi va haver més referències cinematogràfiques, totes a càrrec de **Maruja Torres**, cinèfila de pro. La més celebrada: «*A Gilda, Rita Hayworth* deia: 'Si jo fos un ranxo, em diria terra de ningú', i jo dic: 'Si **Colita** fos una masia, seria terra de tothom', perquè a cada habitació hi trobaríem algú. A **Carmen Amaya** fent les seves coses mentre uns gitans entren i surten, els presos de la Copel amb la seva rebel·lió, la manifestació del 77... i al saló, ple de copes i alegria, hi hauria la *gauche divine*». Una bonica manera de recordar que **Colita** va posar imatge a aquells joves que volien desesperadament ser moderns. Sí, però aquest va ser només un capítol més d'una llarga i dilatada carrera. Reconeguda amb molts guardons. Entre ells, el Premio Nacional de Fotografía que va tenir el valor de rebutjar. Va ser la seva forma de protestar per la política cultural del llavors ministre **José Ignacio Wert**. Ha quedat clar, una dona que fa el que li dona la gana i que diu el que vol (i pensa).

¿Més? Comiat d'altura: «Si en alguna cosa soc mestra és perquè ho he après dels meus amics. Com us estimo, cony». Pur estil **Colita**. Tan dura com tendra. ≡

2n SOPAR SOLIDARI A FAVOR DE LA INFÀNCIA AMB **ADA PARELLADA**

Dilluns, 11 de desembre, 20.30 h
Edifici CENTRE ESPLAI (C/ Riu Anoia, 42-54 - El Prat de Llobregat)

La vetllada inclourà un sopar molt especial, un showcooking, actuacions musicals i moltes sorpreses més.

L'import del sopar es destinarà a beques i ajuts per a infants en situació vulnerable. Si no hi podeu assistir, també podeu fer-hi una col·laboració solidària.

PER A INFORMACIÓ, RESERVES I DONATIS:
 Truqueu al 93 551 17 71 Entreu a www.fundesplai.org

Fundesplai | Prenem partit per la infància
Fundació Catalana de l'Esplai

El Periódico